

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 51 0 P 114969 18 Rev
Sarajevo, 24.04.2018. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija: Tife Potogije, kao predsjednice vijeća, Slavice Čindrak i dr. sc. Senada Mulabdića, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice E. M. iz B., zastupana po punomoćnici M. B. – M., advokatu iz S., protiv tuženog Ministarstvo..., zastupan po Pravobranilaštvu..., radi nezakonitog provođenja konkursne procedure, diskriminacije pri zapošljavanju i kršenja prava na djelotvoran pravni lijek, v.s. 4.600,00 KM, odlučujući o reviziji tužiteljice protiv presude Kantonalnog suda u Novom Travniku broj: 51 0 P 114969 17 Gž od 05.12.2017. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 24.04.2018. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Revizija se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 P 114969 16 P od 14.08.2017. godine utvrđeno je da je tuženi proveo nezakonitu konkursnu proceduru, čime je indirektno diskriminirao tužiteljicu na način da je odabir kandidata vršio bez ikakvih kriterija i pravila, po svojoj slobodnoj procjeni, te ne obavještavanjem tužiteljice o rezultatima Javnog poziva prekršio pravo tužiteljice na djelotvoran pravni lijek.

Istom presudom odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtjev da se tuženi obaveže tuželjici naknaditi štetu u visini 4.800,00 KM na ime izmakle dobiti, uvećanog za zakonsku zateznu kamatu počevši od dana 12.10.2015 godine pa do konačne isplate. Odlučeno je da svaka stranka snosi svoje troškove parničnog postupka.

Drugostepenom presudom Kantonalnog suda u Novom Travniku broj: 51 0 P 114969 17 Gž od 05.12.2017. godine, žalba tužiteljice je odbijena kao neosnovana i prvostepena presuda potvrđena u dijelu u kojem je odbijen tužbeni zahtjev tužiteljice za naknadu štete (drugi stav izreke), kao i u dijelu u kojem je odlučeno o troškovima parničnog postupka (treći stav izreke). Odbijena je tužiteljica sa zahtjevom za naknadu troškova nastalih zbog izjavljene žalbe.

Blagovremeno izjavljenom revizijom tužiteljica pobija dio pravomoćne presude koji se odnosi na odbijeni tužbeni zahtjev za naknadu štete i odluci o troškovima postupka, iz razloga pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se revizija dopusti, pobijana presuda preinači, ili ukine zajedno sa prvostepenom presudom i predmet vrati na ponovno suđenje i tuželjici nadoknade troškovi cijelog postupka.

Tuženi je podnio odgovor na reviziju s prijedlogom da se revizija odbaci kao nedopuštena.

Ispitujući pobijanu presudu u granicama razloga iz revizije i po službenoj dužnosti, u smislu odredbe člana 241. u vezi sa članom 254. stav 4. Zakona o parničnom postupku¹ (u daljem tekstu ZPP-a), revizijski sud je odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

Revizija nije osnovana.

Prije svega treba konstatovati da je predmet spora diskriminacija i naknada štete uzrokovane diskriminacijom, zbog čega je u smislu člana 13. stav 2. Zakona o zabrani diskriminacije² revizija uvijek dozvoljena.

Ocjenjujući prigovore pogrešne primjene materijalnog prava revizijski sud je pošao od činjenica utvrđenih u postupku i nepobijanog dijela presude kojim je utvrđena diskriminacija u procesu provođenja konkursne procedure za mjesto volontera po javnom pozivu organa tužene.

Dakle, revidentica pobija pravosnažnu presudu u dijelu kojim je odbijen zahtjev za naknadu štete (tuženi nije pobijao utvrđenje diskriminacije), te troškova postupka, pa je pobijana odluka ispitana samo u tom dijelu.

Zahtjev za naknadu štete tužiteljica temelji na izgubljenj dobiti koja se ogleda u pravo na topli obrok i prevoz za jednu godinu (na koji period su volonteri primani) da nije učinjena diskriminacija i da je bila primljena na mjesto volontera.

Po članu 155. ZOO-a šteta je umanjene nečije imovine (obična šteta) i sprečavanje njihovog povećanja (izmakla korist), kao i nanošenje drugom fizičkog ili psihičkog bola ili straha (nematerijalna šteta).

Tužiteljica svojim zahtjevom za naknadu štete potražuje izmaklu korist zasnovanu na vremenu koji je bio propisano u javnom pozivu za poslove volontera (jednu godinu) u kojem periodu nije primala naknadu za topli obrok i troškove prevoza.

Sporno pravno pitanje odnosi se na pravo na izgubljene dobiti u odnosu na potraživanje naknadu za topli obrok i troškova prevoza, kod činjenice da revidentica nije obavljala volonterski rada i nije imala te troškove.

Nižestepeni sudovi odbijaju taj dio tužbenog zahtjeva, jer tumačeći da izgubljena dobit ne može biti u odnosu na troškove rada.

Kako se tužbom postavlja zahtjev za naknadu štete u smislu člana 189. stav 3. ZOO-a koja propisuje izmaklu dobiti kao osnov potraživanja, to je za dokazivanje takvog osnova bilo potrebno uzeti u obzir dobitak koji se mogao osnovano očekivati prema redovnom toku stvari ili prema posebnim okolnostima, a čije je ostvarenje spriječeno štetnikovom radnjom.

Po članu 21. Zakona o volontiranju³ propisano je da ugovor o volontiranju sadrži između ostalog (ali ne i naknada za rad) i troškove u vezi sa volontiranjem i način njihove nadoknade. Tužiteljica u postupku nije dokazala da je zbog utvrđene diskriminacije trpila štetu u vidu očekivane dobiti prema redovnom stanju stvari ili posebnim okolnostima – izgubljenu korist,

---

¹ Službene novine F BiH, br. 53/03, 73/05 i 19/06

² Službeni glasnik BiH br. 59/09 i 66/16;

³ Službene novine F BiH br. 110/12;

jer nije imala pravo na naknadu za svoj rad, a nije imala ni troškove po osnovu rada, zbog čega joj ne pripada naknada materijalne štete zbog izgubljene dobiti u vidu naknadu za topli obrok i troškova prevoza.

S druge strane tužiteljica svoj zahtjev nije postavila u smislu člana 12. stav 1. c) Zakona o zabrani diskriminacije, da joj se nadoknadi nematerijalna šteta uzrokovana povodom utvrđene diskriminacije, pa sudovi pravilno postupaju kada nisu izašli iz okvira postavljenog tužbenog zahtjeva i odlučivali o istom, što je odgovor na revizijske navode o nelogičnosti odluke koja je utvrdila diskriminaciju ali nije dosudila štetu.

Ni ostali navodi revizije tužiteljice nisu osnovani, pa kako je u dijelu pobijane odluke drugostepenog suda materijalno pravo pravilno primijenjeno, to je primjenom člana 248. ZPP-a, revizija tužiteljice odbijena.

Kako je odbijena revizija tuženog, primjenom člana 397. stav 1. ZPP-a, odbijen je i zahtjev za naknadu troškova sastava revizije.

Predsjednica vijeća
Tifa Potogija, s.r.